

Η οργή να γίνει πείσμα, και το πείσμα συνείδηση... (Φυλλάδιο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το φυλλάδιο δημοσιεύτηκε τον Νοέμβρη του 2011, από την [Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα](#) στην Λευκωσία.

Περιεχόμενο

Η οργή να γίνει πείσμα, και το πείσμα συνείδηση...

Βράδυ 6 Δεκέμβρη, 2008, Εξάρχεια. Ο μπάτσος Κορκονέας δολοφονεί τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Τις επόμενες μέρες η Ελλάδα έζησε τη σφοδρότερη εξέγερση εδώ και δεκαετίες – εξέγερση η οποία δεν περιορίστηκε μόνο σαν απάντηση στη δολοφονία του Αλέξη, αλλά έγινε απάντηση στην καθημερινή καταπίεση και μιζέρια. Καταλαμβάνονται πανεπιστήμια και άλλα κτίρια, γίνονται πορείες, συγκρούσεις, απαλλοτριώσεις και μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας εξεγείρονται και επιτίθενται.

3 χρόνια μετά, και τίποτα δεν φαίνεται να έχει αλλάξει. Ή μήπως όχι? Στην Ελλάδα ο Δεκέμβρης άφησε μια παρακαταθήκη αυτοοργάνωσης, είτε από τις καταλήψεις που εμφανίστηκαν, είτε από διάφορα εγχειρήματα όπως τα αυτοδιαχειριζόμενα πάρκα και τις συνελεύσεις γειτονιάς, που προτάσσουν έμπρακτα την αντιεραρχική κοινωνική οργάνωση. Η εξέγερση σηματοδότησε την αρχή μιας παγκόσμιας περιόδου όπου η εξουσία γίνεται όλο και πιο επιθετική, αλλά οι αντιστάσεις δυναμώνουν – παντού. Στην μισή Ευρώπη τα κράτη εξαπολύουν επίθεση με «μέτρα λιτότητας» ενάντια στην κοινωνία, σε κάθε γωνιά της γης όμως όλο και πληθαίνουν αυτοί που μπροστά στο ζοφερό μέλλον που μας ετοιμάζουν επιλέγουν να αντισταθούν. Από τις απεργίες στην Ελλάδα, μέχρι τον πολύμηνο αγώνα των φοιτητών στην Χιλή, από μαθητικούς αγώνες και το ξέσπασμα των περιθωριοποιημένων στο Λονδίνο μέχρι τα κινήματα των καταλήψεων που εμφανίζονται παντού, από τους κοινωνικούς αγώνες στη Γαλλία μέχρι την αυτοοργανωμένη γενική απεργία στο Όκλαντ της Αμερικής, από τις εξεγέρσεις του Αραβικού κόσμου μέχρι την κατάληψη της Wall St. Στην καρδιά του καπιταλισμού.

Στην Κύπρο όμως? Τα πράγματα δεν φαίνονται και τόσο καλά... Ραγδαία άνοδος του εθνικισμού σε ένα νησί που άλλωστε έχει παράδοση στην ακροδεξιά, «αφυπνισμένοι», «αγανακτισμένοι» και λοιποί (οι οποίοι σε συνδυασμό με τα οικονομικά μέτρα αποτελούν μορφή της επίθεσης του κεφαλαίου ενάντια στην κοινωνία) να αναμετρώνται σε παιχνίδια πολιτικής σκοπιμότητας με το ΑΚΕΛ, βλέπουμε την νεκρή από χρόνια αριστερά να γυροφέρνει το κουφάρι της, μια ενδυναμωμένη δεξιά, την εκκλησία και την εθνικιστική της υστερία, καθώς και τον πολιτικό ρόλο που προσπαθεί να παίξει. Ο αγώνας για την κοινωνική απελευθέρωση δυστυχώς φαντάζει ανύπαρκτος. Γιατί όμως? Μήπως οι λογικές του συστήματος που μας θεωρεί αναλώσιμους, οι ίδιες λογικές δηλαδή που σκότωσαν τον Αλέξη, δεν εμφανίζονται εδώ? Μήπως η απαξίωση για την ανθρώπινη ζωή δεν είναι ολοφάνερη? Το σύστημα μας σκοτώνει καθημερινά, με την καταπίεση και την εκμετάλλευση που επιβάλλει: στο δρόμο, στους χώρους εργασίας, στο σχολείο, στο στρατό... παντού. Το είχαμε ξαναπεί για τα

γεγονότα στο Μαρί. Το σύστημα δολοφονεί: όχι μόνο σε κάποιες «άτυχες στιγμές» ή σε κάποια «μεμονωμένα περιστατικά» αλλά κάθε μέρα, συνεχώς. Μήπως στην Κύπρο δεν εμφανίζονται τα σημάδια του γενικευμένου εργατικού μεσαίωνα που οι κυρίαρχοι προσπαθούν να επιβάλουν? Η απάντηση βρίσκεται στα χιλιάδες εργατικά ατυχήματα, στην αυξανόμενη ανεργία, και στα «μέτρα λιτότητας.» Ως μαθητές και μελλοντικοί εργαζόμενοι οφείλουμε να πάρουμε θέση, τώρα που οι εργαζόμενοι βρίσκουν τον εαυτό τους στο έλεος των αφεντικών, να κρατήσουμε ζωντανή την μνήμη των ταξικών αγώνων και των κεκτημένων που κέρδισαν (τα οποία μέχρι πρότινος θεωρούνταν δεδομένα, όπως το οκτάωρο – όχι πια!), χωρίς να πέφτουμε στην παγίδα να ζητάμε καλύτερους όρους σφαγής, αλλά κρατώντας πάντα το όραμα της ανατροπής. Να αντιληφθούμε την κρίση ως κοινωνικό φαινόμενο όπου οξύνεται ο κοινωνικός ανταγωνισμός και η πάλη των τάξεων. Οργή λοιπόν, όχι για έναν «κακό μπάτσο» ή κάποιες «λανθάνουσες αποφάσεις» των κυρίαρχων. Συνειδητοποιημένη οργή ενάντια στην εξουσία και τις αντιλήψεις που τη στηρίζουν.

Γι' αυτό λοιπόν, καιρός να ακουστούμε. Καιρός να προτάξουμε στην πράξη την αξιοπρέπεια και την αντίσταση. Καιρός να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας, μακριά από κάθε είδους καθοδηγητές, αρχηγούς, και υποκινητές. Καιρός να αγωνιστούμε, για μια κοινωνία ισότητας-αλληλεγγύης-ελευθερίας, για να ξεφορτωθούμε επιτέλους τις αλυσίδες της εξουσίας και της βαρβαρότητας.

Τώρα μιλάμε εμείς!

Πορεία, Παρασκευή 2/12 19:30 Πλ. Ελευθερίας

Μαθητική ομάδα σκαπούλα / skapoula.espinblogs.net

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Φυλλάδια](#), [Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα \(Ομάδα\)](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2011](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), [Λευκωσία](#), [Δολοφονία Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:skapoula:skapoula_alexis

Last update: **2020/07/14 16:18**

